

Nr 92

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Förekommande och hämmande av smittsamma husdjursjukdomar.

I fråga om de smittsamma husdjursjukdomarna, vilkas förekommande och hämmande föreslås få understöd med anslag under punkt [98] i nionde huvudtiteln, har under år 1958 inträffat att Skaraborgs län fr. o. m. den 1 oktober 1958 friförklarats för tuberkulosmitta, så att epizootilagens bestämmelser blir tillämpliga inom hela riket i fråga om nötkreaturstuberkulos. Den smittsamma kastningens tidigare slutförda utrotning har visat sig alltjämt vara bestående. Veterinärstyrelsen har även anmält sin avsikt att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till ändrade bestämmelser beträffande åtgärder mot nötkreaturstuberkulosen, som bättre anpassar sig till det radikalt förbättrade läget för denna sjukdom.

Veterinärstyrelsens karakteristik av läget som radikalt förbättrat hade gett anledning hoppas på en återverkan på kostnaderna för den kontroll av nötkreaturstuberkulosens förekomst, som i fortsättningen kan anses behövlig, men veterinärstyrelsen äskar för nästa budgetår samma anslag som för det nu löpande. Detta sker under hänvisning till att alltjämt effektiva kontrollåtgärder måste upprätthållas, speciellt inom det senast friförklarade området. Att detta sista äger sin riktighet medges gärna, men det är förvånande, att inte sådan planmässig minskning av kontrollen inom de långt tidigare friförklarade områdena kan genomföras under nästa budgetår i sådan omfattning att kostnadsminskningar blir möjliga.

Den fortgående ökningen av intervallen mellan undersökningarna, som omnämnes i nionde huvudtiteln för år 1958, tycks alltså inte planenligt komma att försätta under nästa budgetår, när det gäller nötkreaturstuberkulosen. Vi anser det vara av stor betydelse, att så utan uppehåll sker även under den återstående tid, då staten i huvudsak bekostar dessa undersökningar, så att inte de kontrollkostnader blir onödigt betungande, som enligt beslut år 1958 vid ingången av budgetåret 1961/62 skall övertagas av djurägarna. Även i fråga om den smittsamma kastningen anmälde veterinärstyrelsen, enligt vad som omförmäles i 1958 års nionde huvudtitel, sig ha för avsikt att genomföra en successiv minskning av kontrollåtgärderna. Nu tycks intresset härför ha fallit bort, och från veterinärstyrelsens sida förordas inte ens en så stor minskning, som motsvarar de höjda undersökningsavgifterna.

Departementschefen gör intet som helst uttalande om en planmässig, successiv minskning av de kontrollåtgärder, vi här fört på tal. Han lämnar osagt om den nedskrivning av anslaget, som han förordar, har något sammanhang med en sådan minskning. Vi anser därför påkallat, att riksdagen erinrar om angelägenheten av att en sådan kommer till stånd. Någon svårighet torde inte föreligga för veterinärstyrelsen att före det nya budgetårets ingång inkomma med de förslag till ändrade bestämmelser, som veterinärstyrelsen anmält sig ha för avsikt att lämna. Då det huvudsakligen torde bli en utökning av intervallerna mellan kontrollundersökningarna, varom man har god kännedom från tidigare friförklarade områden, torde det praktiska genomförandet av här åsyftade besparingsåtgärder inte vålla några svårigheter. Med hänsyn jämväl till koantalets fortsatta minskning bör en ökning av undersökningsintervallerna under budgetåret 1959/60 medföra sådana besparingsmöjligheter, att underlag finnes för att minska förslagsanslaget för detta ändamål med 150 000 kronor.

Vi hemställer därför,

att riksdagen ville till Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar för budgetåret 1959/60 anvisa ett förslagsanslag av 1 120 000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1959

Jöns Nilsson

i Bästekille

Carl Östlund

Lennart Stiernstedt

Fredrik-Adolf Hamilton

Einar Hægglom